

Llei 4/2015, del 15 de gener, dels transports per carretera

Índex

[Mostra/Amaga]

- [Exposició de motius](#)

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 15 de gener del 2015 ha aprovat la següent:

Llei 4/2015, del 15 de gener, dels transports per carretera

Índex

Exposició de motius
Títol preliminar. Disposicions generals
Títol I. Disposicions comunes als transports de viatgers i de mercaderies
Capítol primer. Planificació i inspecció dels transports
Capítol segon. Usuaris del transport
Capítol tercer. Disposicions en matèria social
Capítol quart. Condicions per exercir l'activitat de transportista de transport públic
Capítol cinquè. Règim economicofinancer
Capítol sisè. Disposicions aplicables als transportistes estrangers
Títol II. Transport públic de viatgers
Capítol primer. Disposicions comunes al transport públic nacional regular i discrecional de viatgers
Capítol segon. Transport públic nacional regular i discrecional de viatgers
Capítol tercer. Transport públic internacional de viatgers
Títol III. Servei del taxi
Títol IV. Transport públic de mercaderies
Títol V. Transport privat
Títol VI. Transports específics
Títol VII. Cooperació entre transportistes i administracions
Títol VIII. Lloguer de vehicles amb conductor i sense
Títol IX. Activitats auxiliars de mediació
Títol X. Estacions de transport i parades
Títol XI. Infraccions i sancions
Disposició addicional primera. Aplicació supletòria de les normes de procediment administratiu
Disposició addicional segona. Actualització de les quanties de les sancions
Disposició addicional tercera. Transports exclosos
Disposició addicional quarta. Modificació de l'article 3 de la Llei 2/2014, del 23 de gener, de modificació del Codi de la circulació, del 10-06-1999
Disposició transitòria primera. Capacitació professional de les empreses de lloguer de vehicles i dels mediadors
Disposició transitòria segona. Capacitat econòmica
Disposició transitòria tercera. Tramitació de procediments en vigor
Disposició transitòria quarta. Normes reglamentàries, concessions i autoritzacions administratives existents
Disposició transitòria cinquena. Aparcament de vehicles pesants
Disposició derogatòria
Disposició final primera
Disposició final segona

Exposició de motius

La política europea en matèria de transport està dirigida, fonamentalment, a la millora de les condicions de treball i de la seguretat a la carretera, així com a fomentar accions encaminades a garantir una millora de la qualificació professional del transportista, que permetin contribuir a incrementar la qualitat del servei prestat en benefici dels usuaris, dels transportistes i del conjunt de l'economia. D'altra banda, la regulació del transport ha de constituir un dels nuclis en l'estratègia global del desenvolupament sostenible amb què tots els països d'Europa se senten compromesos.

El transport no és només un bé subjecte a les normes del mercat, sinó que també és un servei d'interès general al servei dels ciutadans. Per tal de conjugar els dos aspectes, aquesta Llei busca una obertura controlada del mercat del transport a Andorra i la concessió o l'atorgament de les autoritzacions del transport de viatgers del servei públic interurbà, basada en la seguretat dels viatgers, l'accessibilitat, la qualitat del servei i la protecció del medi ambient, sempre mantenint un cost d'explotació sostenible. La concessió o l'atorgament de les autoritzacions de transport de viatgers del servei públic interurbà permet disminuir la intensitat del trànsit, i per tant, reduir els efectes

nocius per al medi ambient o per a la salut dels ciutadans provocats per les emissions de diòxid de carboni, el gas principal de l'efecte hivernacle, i alhora millorar la mobilitat, així com la seguretat viària

Aquesta Llei vol agrupar, ordenar i actualitzar la normativa existent tant en l'àmbit del transport nacional com en el del transport internacional. Fins a la data, el marc legal existent estava compost per dues lleis, la [Llei reguladora del transport públic de passatgers per carretera, de l'11 d'octubre de 1985](#), i la [Llei sobre les condicions per a l'exercici de l'activitat de transport i de disposicions en matèria social en el sector del transport per carretera, del 4 de novembre de 1993](#). A més, hi havia altra normativa vigent com ara reglaments, acords bilaterals i convenis internacionals subscrits pel Principat d'Andorra.

La Llei integra aquestes dues lleis fins ara existents, i vol ser una llei marc habilitant, integradora i entenedora. La Llei és habilitant per permetre el desenvolupament reglamentari necessari en cada moment d'acord amb l'evolució del mercat del transport. La Llei és integradora per reagrupar la legislació existent i facilitar la seva aplicació. La Llei és entenedora per definir els actors que intervenen en el transport i les seves competències.

Aquesta Llei també permet regular activitats que no estaven previstes en la legislació actual, com ara el transport internacional de viatgers i el transport de mercaderies, nacional i internacional. Per acabar, la Llei introdueix conceptes com ara el contracte de transport i les assegurances, entre d'altres, per donar seguretat jurídica als actors que intervenen en el transport.

Aquesta Llei està formada per un títol preliminar i onze títols més, quatre disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El títol preliminar conté una sèrie de disposicions generals relatives al seu objecte i a les seves finalitats, a l'àmbit d'aplicació, a les definicions, a la classificació dels transports i a les competències en matèria de transport.

El títol I fa referència a les disposicions comunes als transports de viatgers i de mercaderies i es divideix, al seu torn, en sis capítols.

El capítol primer s'ocupa de la planificació i regula la inspecció dels transports, i el capítol segon, dels drets i les obligacions dels usuaris del transport. El capítol tercer està dedicat a les disposicions en matèria social, als mitjans i als instruments de control, així com als conductors i al personal de l'empresa.

El capítol quart està destinat a regular les condicions per exercir l'activitat de transportista de transport públic i s'ocupa de la capacitat professional, de la capacitat econòmica, de l'honorabilitat i també de l'organització empresarial.

El capítol cinquè s'ocupa del règim economicofinancer i conté normes sobre les tarifes i els preus i sobre les obligacions del servei públic, i, per acabar, el capítol sisè tracta de les disposicions aplicables als transportistes estrangers.

El títol II té com a objecte el transport públic de viatgers i, al seu torn, es divideix en tres capítols.

El capítol primer conté una sèrie de disposicions comunes al transport públic nacional regular i discrecional de viatgers i parla del contracte de transport i de la responsabilitat de les empreses de transport i el seu assegurament.

El capítol segon inclou les disposicions especials per al transport públic nacional regular i discrecional de viatgers, establint en aquest cas la reserva d'activitat a favor del Govern, i les disposicions especials per al transport discrecional. Per acabar, el capítol tercer parla del transport públic internacional de viatgers.

El títol III està dedicat al servei del taxi. En aquest títol, es distingeixen les modalitats de servei del taxi que hi ha i es regulen els vehicles, l'activitat dels taxistes, el règim de les llicències, les tarifes i l'exploració del servei.

El títol IV conté la regulació del transport públic de mercaderies i una sèrie de disposicions comunes al transport nacional i internacional de mercaderies, parla del contracte de transport de mercaderies i de la carta de port, de les obligacions i de les responsabilitats dels transportistes i ordenants, i també del seu assegurament i del transport successiu; per acabar, parla de les autoritzacions de transport del transport públic nacional i del transport públic internacional de mercaderies.

El títol V està dedicat al transport privat, comercial, complementari i particular.

El títol VI s'ocupa dels anomenats transports específics, entre els quals hi ha el transport escolar, el transport sanitari, el transport funerari, el de mercaderies perilloses, els de mercaderies peribles i l'assistència en carretera.

El títol VII tracta de la cooperació entre transportistes i administracions.

El títol VIII s'ocupa del lloguer de vehicles, amb conductor i sense, i també dels anomenats vehicles singulars.

El títol IX està destinat a la regulació de les activitats auxiliars de mediació, com ara les agències de viatges i els operadors terrestres.

El títol X està dedicat a les estacions de transport i a les parades d'autobús, de taxi i els punts d'estacionament de càrrega i descàrrega.

Per finalitzar, el títol XI de la Llei regula les infraccions i les sancions, i diferencia infraccions lleus, greus i molt greus.

La Llei conclou amb quatre disposicions addicionals, en les quals s'autoritza el Govern per actualitzar les quanties pecuniàries de les multes; cinc disposicions transitòries, que s'ocupen del règim jurídic transitori; una disposició derogatòria, que deroga les dues lleis de 1985 i de 1993 i dues disposicions finals, que anuncien el termini màxim de sis mesos perquè el Govern aprovi les disposicions reglamentàries necessàries per a l'aplicació de la Llei així com la data d'entrada en vigor de la Llei.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

[Registre gratuït](#) [Subscripció](#) [Ja Estic Registrat](#)